

Բերթի նպատակը, ինչ պիտի լինէր նրա ուղղու-
թիւնը: Մեր քաղաքում պիտի մնային զատառ-
կան թերթ չայոյ լեզուով Պատկի վեհապետի, բայց
այդ լեզուով ուղղութիւններ, որոնք իրենց բովանդա-
կութիւնով պարզ երևում է, որ խմբագրել չիմենք և
իր լրագրողը, եթէ միայն լրագրի անունը կարե-
ւոր է նրան տալ:—միայն իր անձնական վրէժը
հանելու գիտամար մի քանի իրան անհաճելի ան-
հաւորութիւնները: Նա ճշմարիտ այդպէս էլ վար-
վում է խմբագրողը, ասում են որ նա տրան նրան
գիտում է խնդրելով որ գրեն յոգուածներ իր այս
կամ այն անձնական թշնամու դէմ: Այսպիսով նա
գիտել է Մշակի թղթակցներին մինչև, խնդրե-
լով որ մի յոգուածով խայտառակէ պ. Բէգ-Նա-
զարեանցին, բայց որովհետև դա չէ կամեցել պ.
Բարաջանեանի խնդրելը կատարել, իսկոյն Պատ-
կի ֆինիստներ մէջ երեւցաւ նախ թղթակցի նը-
կարագրել իր թէ նա չարքող է, գինեմեծրում
ընկած, անտեղ ամբողջ գինեմեծր անցնող մարդ
է: Եթէ այս է մի գաւառական թերթի նպա-
տակը, դա մեծ օգտւոյ չէ կարող տալ ժողովր-
դին:

Ծառայի չէ արդեօք, որ մեր լրագրութիւնը այդ
կորստաբեր շաղկապ է առաջ գնում, մեծ միայն
օրինակ առնելով: Նորեւումս Պատկի մէջ կար
ապրած մի նամակ Վաղարշապատից Մշակին
մէջ առաւ կար ուղղութիւնը դէմ և տակը ստորա-
գրված՝ Եստորագրութիւնը բառը, կարծես թէ
չարիւր մարդ են ստորագրել: Նրանք ստորագրու-
թիւնը բառը վերաբերում է Վ. Տէր. Վաղար-
շապատին: Բայց ընդհանրապէս երևանցիները շա-
տերը և նոյն իսկ ես իմ սեփական աչքերով տե-
սած եմ փոստով վերադառնող ճամբարները, ո-
րոնց վրա չեստեղծ մակագրութիւն է լինում առ-
սերէն լեզուով վերադարձնել իրան խմբագրին:

Եթէ արդարեւ Բարաջանեան չիմենք է իր թեր-
թը տրան նրան չայոյնք, փողոցային բառե-
րով, գոնէ քննել այդ թերթի վերնագրից ման-
կաւարժական և գրականական փոստ բա-
ռերը: Պատկի նշանաբանն է՝ չայոյնք և
խայտառակութիւն:

Շատերը պատրաստեցին Պատկին չայոյնքը
նրան պատասխանելու, բայց իրենց պատիւը
լուծեան մէջ որոնեցին, վասն զի այդ լրագրի
բռնած ընթացքը տեղիք է տուել երևանցիներին
շատերին կասկածելու խմբագրի ուղեղի առողջ
տրամադրութեան վրա:

Ա. Եր.

ՆԱՄԱԿ ԴԱՆՁԱԿՑ

Սեպտեմբերի 24

Ուղարկելով ընդամեն չորս թուրք (4 ր.) որ տի-
կին Մաքթադ և օր. Մարիամ Տէր-Ներսիսեանները
նուիրել են միանուագ յօդուած «Արարատեան»
այսինքն Միացեալ ընկերութեան հայոց» ի Կ. Պո-
լիս, պարտք եմ համարում Մշակին 161 թուա-
համարում դրած բացատրելու համար յայտնել, որ
ընկերութեան օգտին ժողոված փողերը ես ըն-
դունել եմ անցնել տարուայ սկզբունքով եկեղեցա-
կան դուռնի մէջ մինչև ապագայի կողմը
և խմբագրութեանը ուղարկելը, որպէս զի նորա
չափը օգտիւն է 3 փշա՛նէս մայր եկեղեցին
և արդէն, ինչպէս յայտնի է, 1879 թուականի մը-
տից և եկեղ տուածին այդ տոկոսը մտած են
յիշեալ եկեղեցու արկը, որ իր լրութեամբ պատ-
կանում է Գանձակի բաղմաւարտ երկուս զգա-
րոցներին և նշանակված է նրանց շինութեանց
համար: Բայց մեզ վրա ոչինչ տոկոսիք չէ մնում,
ինչպէս կարծում է պ. Փոխմարտիսը:

Իսկ ինչ վերաբերում է տարեկան անդամակցու-
թեան յիշեալ ընկերութեան իմ կողմից լաւ հա-
մարելի փոխարինել տարեկան փողերի նուրբ
միանուագ 100 թուրք տալով, որ արդէն հասած է
լստ պատշաճին:

Երեւոյիսն Ն. Տէր-Ներսիսեանց

ՆԱՄԱԿ ՇԱՄԱԿՈՒՑ

Սեպտեմբերի 14

Վերջին օրերումս, սկսեալ յուլիսի 26-ից, այսինքն
այն օրից, երբ Շամախու հասարակութիւնը չին
երեւոյթիսանին արձակել է և եկեղեցու շինութեան
հայրը պահանջում է նրանց, Մշակի լրագրի
միջոցաւ, ինչպէս երևում է նրա 149, 160 և 163
համարներին, չհատարակված են մի քանի գրված-
ներ, որոնք իրանց անհիմն և ինքնաշար բովան-
դակութեամբ բոլորովին օտարոտի իմն են մի
հասարակութեան համար:—Տեղեկութիւններ, ո-
րոնք գրված են անանուն յօդուածագրի գրով
միայն արձագանք են կրքի և ոչ այլ ինչ, առհասարակ
ստում է պ. յօդուածագիրը ամեն մի գոր-
ծի վերաբերութեամբ, որոնք հաստատում են
չեստեղծ փաստերով:—Չորս տարի է, որ Շամա-
խու հասարակութիւնը իր սիրելի առաջնորդ Թա-

ղէոս Եպիսկոպոսի ջանասիրութեամբ և նրա
վարդապետի աջակցութեամբ առաջ է խաղաղ-
նում իր ազգային երևելի գործերը:—Գրանք են
տեղադր Մայր եկեղեցին, օրիորդաց ուսումնա-
րանի շինութիւնը և ս. Սեփանոսի վանքը
Սաղիստու, որոնք յաւատեանական վանք են սրա-
զանի աշխատասիրութեանը, դեռ մնան այլ բա-
րեգործութիւնները, որք կը յայտնվեն իրանց
ժամանակին: Բայց երկուս զգործներին մասին, որ
յօդուածագիրը երազում է, բոլորովին անտեղի
են, որովհետև նրանց մէջ դասաւորութեանց շա-
րունակութիւնները կանց առած չեն երբէք, ինչ-
պէս, չնորձա մեր սրբազանի, այսինքն շարունակ-
վում են: Նա եթէ ներկայ սեպտեմբերի 1-րդ մա-
սումը դասաւորութիւնը փոքր ինչ յետաձգվե-
ցան, բայց դրա պատճառն էին մի երկու շահա-
սէր չողաբարձներ և ոչ սրբազան ինքը կամ
նրա վարդապետը: Իսկ ինչ կը վերաբերի կր-
ոնական արարողութեանց, կասենք, որ յօդուածա-
գիրը միայն իր ցուրտ զգացմունքն ու սառնասր-
տութիւնն է զժողովը զգալի նա, և ոչ մեր մէջ
պատշաճ մի եղբուրդի:

Այսինքն զառնալով զէզի յարգող խմբագիրը Մշ-
ակին կը խնդրենք, որ նա տեղիք չը տայ այսու-
հետեւ լինելու իր պատական լրագրի էջերը մի
այս տեսակ խառնակի ստայոյ գրուածներովը
ինչպէս վերոյիշեալ համարներումը տպված են
Շամախու գրութեան վերաբերեալ սուտ և անտե-
ղի լուրերը: Մենք տարակուսութիւն չունենք կըր-
քոտ յօդուածագրի մասին, որովհետև այլ է մեր
ճշմարիտ զգացմունքը զէզի արդարութիւնը, այլ
է և նրա զգաբարձութիւնը զէզի յոյնը: Սա-
կան խառնաբար կուտակցութիւն երբ, որ երևակա-
յում է նա, միայն լրագրի մէջն ենք տեսնում,
իսկ մեր քաղաքի հասարակութիւնը խաղաղ և
անկողով կեանք է անցկացնում, առանց ուղարու-
թիւն դարձնելու յօդուածագրի անձնատրութեան
վրա: Կը խնդրենք յարգող խմբագրից, որ տեղ շնոր-
հէք մեր այս նամակին Մշակին մի անկեղծումը ի
միամտութիւն յարգող ընկերոջներին:

Այ. Լալայեանց, Յակոբ Գեօղիսեանց, Կոլլեժակի
ասակտոր Յակոբ Միկիտեանց, Գէորգ Տէր-Յովսէփե-
ան, Միք. Աւարով, Գէորգ Կանկանեան, Ալեք-
սանդր Նաջարեանց:

պատրաստութիւնները կը տեսնեն. կղզիներ, նեղու-
ցներ կարացնեն, ամեն կողմ թորթիլներ կը
գնտեսեն, ամեն կերպով Ներսիսի դիմադրելու կը
պատրաստուին:—Կարծեմք թէ չոս նեղ ժամը
պիտի անցնենք:—Վերջին ծանուցալիկը կառավա-
րութիւնը շուտով հրատարակեց. այդ ծանուցա-
լիկն հրատարակել տալով կառավարութիւնը տա-
նիկ հասարակութեան համակրութիւնը կողմ բո-
լորովին գրաւեց. այսպիսի զոտոգութիւններ կընենք
պիտի ըսէ և դեռ. Ներսիս գոչ չէ, ուրեմն պատե-
րազմեք: Թիւրք կառավարութիւնը կը կարծէ որ
իրեն անհնար պիտի լինի յաղթուել առաջ Նե-
րսի կամը կատարել:—Մանուցալիկը չեստեղծ
լուրեր կը պարունակէ. 1. Չէրեզօրիայի խնդ-
րի. 2. Յունական խնդրի. 3. Բարենդորգութիւնը
հայոց ընտելած տեղերը: 4. Կանտեպրութիւն կայս-
րութեան եւրոպական գաւառաց. 5. Բանկային
խնդիր:—Մենք մեզի պէտք եղած կէտը առ-
նենք:

Կառավարութիւնը նախ կը յայտարարէ որ ե-
թէ 61-րդ յօդուածի համաձայն տեղութեանց չէ
աղորդած ըրած բարեկարգութիւններն, պատճառն
այն է, որ բայց քանի մը քաղաքներու մէջ ոստի-
կանական բարեկարգութիւններ, կառավարու-
թիւնը չէ կրցած պէտք եղած բոլոր բարեկար-
գութիւններն ընել: Գէշ արդարացում չէ:—

Բայց այսինքն Պէքը բաշայի և աշխի պաշտօնից
ըրած քննութեանց շնորհիւ որոշած է ի գործ դնել
չեստեղծ միջոցներն:

1. Երգրումի, Վանայ, Բաղէի և Տիգրանակերտի
դասարաններն աւելի լաւ կերպով կազմակերպել
և բարեկարգել:—Կայսրութեան բարձրաստիճան
բաշայ մը յատուկ պաշտօն պիտի ունենայ չսկել
այդ բարեկարգութեան:

2. Դուռ Ներսիսի կառավարութիւններէն պա-
հանած երաշխաւորութիւններն ընդունելէ մը-
չե երեք ամիս վերոյիշեալ գաւառներու ոստի-
կանութիւնը և ժանդարման պիտի վերանորոգէ:

3. Ժանդարմայի գնդակներն պատերազմի
պաշտօնային պիտի ընտրէ: Միւս պաշտօնա-
ներն զանազան եղանակաւ պիտի ընտրուին և վա-
ւերացումը պատերազմի պաշտօնային պիտի ընէ:

ՆԵՐՍԻՍԻ ԼՈՒՐԵՐ

Մշակին № 176 մէջ տղեակներու մի ցուցակի
մէջ մի սխալ մտաւ: Վոնստանդին Շահնազարեան
որ նուիրեց իր թուրք բոլորովին յիշված չէ եղել:
Բայց սորանից փոխանակ օրիորդ Սօֆիա Շահնա-
զարեան, պէտք է լինի տիկին Սօֆիա Շահնազա-
րեան:

Շնորհակալութեամբ ստացանք պ. Ա. Բալան-
թարեանցի ճեղհակութիւնը ուսերէն լեզուով
«Ռուսաստանի անասունների արդիւնաշատութեան
խնդիրը» (Въ вопросу о приращивности
Русских скота): Դիւրեղը տպված է Մոսկվա-
յում, ներկայ 1880 թվին, Մարտի/օրի տպարա-
նում: Այդ աշխատութիւնը կազմում է մի բաւա-
կան մշակված, Ռուսաստանում եղած անասնա-
պահութեան այլ և այլ ձևերի տնտեսական քննու-
թիւնը:

Մեզ խնդրում են յայտնել որ Ներսիսեան ազ-
գային-հոգորդ զգործի, որը հոգաբարձաների ընտ-
րութիւնը կը լինի ներկայ չօկտեմբեր ամսի 19-ին,
կիրակի օր, առաւօտեան 11 ժամին, նոյն զգործի
մէջ, որի մասին արդէն քաղաքիս բոլոր եկեղեցի-
ներին մէջ եղած է ծանուցումն:

ԱՅԱԼՑԻՍՈՒՑ մեզ գրում են, սեպտեմբերի
21-ին, տեղային երկրաստորութեան խնդրանաց
համեմատ, Խորէն աւագ քահանայ Բարսեղեանցը
հրաւիրեց քաղաքի զանազան դասակարգին պատ-
կանող անձանց, և առաջարկեց նուիրենք հաւա-
քել յօդուած թիւրքաց Հայաստանի սովատանջներին:
Նոյն ժողովում ստորագրեցին մինչև 404 թուրքի:
Ստորագրութիւնները դեռ շարունակվում են: Մի
և նոյն նպատակով գիտատրութիւն ունեն ստո-
րագրութիւն բացանել կանանց սեռի մէջ: Այդ
աշխատութիւնը յանձն են առել տիկին Աշխէն
Բախսեանց և օրիորդ Ս. Յովսէփեանեանց:

Օրերումս մի աղակերտցի 15 տարեկան աղջիկ
մտնում է ՔԱՄՍՈՒՑ եկեղեցու բակը մուրացկա-
նութեան համար: Նոյն բակում բնակվող մի հրէայ
ընտանիքի ուղիւն մտնում է աղքատ աղջկան և
անհամեստ առաջարկութիւն է անում: Վերադա-
րված աղջիկը բռնում է նրա կոկորդից և կա-
մնում է խնդրել: Եկեղեցու ժամկոչը և ուրիշները
վրա են հասնում և աղատում են չիշային: Նամա-

խումբներ, Վիտեմբ քր. լուսաւորչական հայրը կը
կազմէր ազգին անհաստատար մեծամասնութիւնը
բայց գիտեմք նաև որ դարուս ողիւն ներշնչեալ
անշուշտ ու և իստ ուրիւն չէր դներ ձեր այն
եղբարը մէջ, որոց դասանանքն ձեզմէ տարբեր
է:—Պ. Պրայս եթէ քաղաքավար կերպով փոքր
դաս մը կուտայ մեզ, զգացած է որ այս դասին
պէտք ունի:—Ներկայ պարագայից մէջ մեզմէ
տարբեր դասանք ունեցող հայկուծ կարեւորու-
թիւնը անտրանայի է, և եթէ փոխտոմարակա-
ղապարները մեզ առաջնորդ չեն, զէթ մեր քա-
ղաքագիտական շահերուն ունեղիւր լինի: Այսօր
չեռագիրն կը հաղորդէ մեզ թէ, գեր. Հատուն մօտ
օրերս կընդունի կարգինալութիւն և պիտի բողոքի
կարգինալաց ժողովոյն մէջ:—Տեղադր ամենէն
կարեւոր թերթիւնն է մին ֆրանսոս—անգղիական
«Միամկուլը» քանի մը օր առաջ այս առթիւ
հրատարակած մէկ յօդուածով ցոյց կուտար թէ
Ներսիս ինչ մեծ կարեւորութիւն կընձայէ հայ կա-
թոլիկութեան:—Մեզ համար վերջին աստիճան
անընդաքացիական գործ մէ ելլել կաթոլիկ և
բողոքական հայոց զէմ յարձակումներ ընել ճիշտ
այն պահուն, երբ կաթոլիկ և բողոքական կառա-
վարութեանց պաշտպանութիւնը կը խնդրենք:
Տիկիտի մէջ հրատարակուած մի քանի յօդուած-
ներ մեծ ցաւ կը պատճառեն մեզ անգղիացուց
ինչ աստիճան կընտանք լինելին գիտեմք, և եթէ
այս օրինակ յօդուածներ Անգլիոյ թերթերուն
մէջ Թարգմանել տան մեր թշնամի, բաւական
խնայելութիւն ըրած պիտի լինին: Անշուշտ գի-
տելք որ Մշակի և Մեղուոյ հոս անգղիական
դեսպանատունը կընդունի և կարեւոր յօդուածներն
կը Թարգմանուին, իբր կարծիք առաւական հայոց
և կը խրկուին ուր որ անկէ:

Հատուկ գերազանցած երբ կարգինալութիւն
ընդունի, պիտի մեկնի ի Հռոմ և չուն կարգինա-
լաց ժողովոյն մէջն պիտի ուղղէ արեւելեան
գործերն, հոս իրեն յաջորդ մը պիտի ընտրուի, և
հաւանորէն կը դադրի հասունեանց և հակահա-
սունեանց վէճ: Պախիկարեան, հակահասունեանց
ընտրած կաթոլիկութեան հնազանդութիւն ըրաւ Հա-
ունին:

Հայկոյի